

100 jaar jeugdzorg in West-Brabant

Betekenis van jeugdzorgerfgoed in gebouwen en (beeld)verhalen

Projectplan, november 2021

stichting 'Geschiedenis Jeugdzorg West-Brabant'¹

1. Het project in een notendop

Het verleden verdient een toekomst

Het project '100 jaar jeugdzorg West-Brabant' wil de geschiedenis van jeugdzorg in West-Brabant aan een breed publiek vertellen aan de hand van vijftien historische gebouwen (pagina 5). Als mensen zo'n gebouw zien, vragen ze zich wellicht af: "Wat is dat voor een gebouw?".

Die nieuwsgierigheid scheidt de mogelijkheid voor een herinneringsbord (voorbeeld pagina 6) met de historie van dat gebouw en de betekenis ervan voor zorg voor kinderen en jeugd. Bovendien komen er QR-codes op de borden, die linken naar podcasts met verhalen van oud cliënten en (oud) medewerkers over hun belevenissen daar.

Het project wil daarmee laten zien dat helpen van kinderen in de knel vroeger en nu onlosmakelijk verbonden is met de persoonlijke inzet van jeugdzorgwerkers voor deze kinderen, ongeacht de maatschappelijke, religieuze of politieke realiteit van het moment.

Het project kent twee fasen:

Fase 1 behelst oraal erfgoed. Dit deel van het project werkt toe naar een publiciteitsmoment voorjaar 2022, wanneer de verzamelde verhalen gepubliceerd worden via de QR/codes op herinneringsborden bij de vijftien locaties, via websites en via rapportages.

Fase 2 behelst visueel erfgoed in de vorm van beeldverhalen. Najaar 2021 wordt gebruikt om fondsen voor dit deelproject te werven. Leidt dat tot groen licht, dan is de uitvoering in de eerste helft 2022.

De voor dit project opgerichte stichting 'Geschiedenis jeugdzorg West-Brabant' maakt dankbaar gebruik van de praktijkervaring van jongeren, van de expertise van stichting Verhalis (verbeelder en verteller van erfgoed, www.verhalis.nl) en van stichting Erfgoed Jutz (conservator van geschiedenis van Westbrabantse jeugdzorg, www.erfgoedjutz.nl). Zie pagina 6.

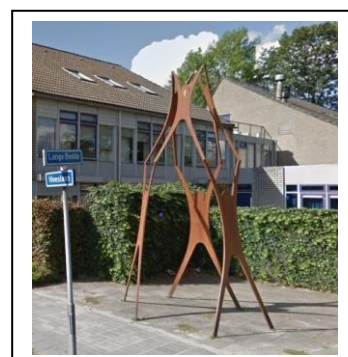
Het project heeft van meet af aan de steun van Erfgoed Brabant (www.erfgoedbrabant.nl) en inmiddels ook financiële steun van zo'n 30 fondsen, gemeenten, locatie-eigenaren en instellingen.

2. Planning

Kwartaal	Fase	Podcasts
2021 Q3		- Projectplan herinneringsborden/podcasts uitwerken, - Fondsen werven voor herinneringsborden/podcasts. - Steun verwerven voor plaatsen herinneringsborden.
2021 Q4		- Zoeken van te interviewen personen - Overleg over de plaatsing van de herinneringsborden
2022 Q1		- Interviewen en verzamelen van verhalen. - Uitwerken communicatieplan, contacten radio-omroepen en andere media en opzet sociale media, - Productie van podcasts en herinneringsborden - Organisatie van hoogtepunten rond de lancering van podcasts en plaatsing herinneringsborden.
2022 Q2		- Organiseren van informatie over vragen over podcasts. - Uitbreiden postcasts naar andere websites.

Hoogtepunt van de projectlancering

Om van de lancering van het project (gepland einde 1^e kwartaal 2022) een hoogtepunt te maken, willen we de dag van de onthulling van de herinneringsborden bij 15 locaties laten samenvallen met daarmee verbonden speciale gebeurtenissen. In **Breda** is het hoogtepunt de plaatsing van het beeld 'Geef me handen om te gaan staan' van beeldhouwer John Rijnen.

¹ website: www.geschiedenisjeugdzorgwb.nl, email: geschiedenis.jeugdzorg.wb@gmail.com
 100 jaar jeugdzorg in West-Brabant, november 2021

Zijn beeld (hij is ook maker van de muzikanten bij het casino in Breda) wordt dan geplaatst op het gerenoveerde Erasmusplein. Het beeld, donatie van stg. Jeugdhulp West-Brabant, symboliseert de visie op opgroeien en opvoeden. Die locatie is betekenisvol voor jeugdzorg vanwege twee tegenover liggende vestigingen van jeugdzorginstellingen².

In Bergen op Zoom willen we op de dag van de lancering als hoogtepunt twee zuilen onthullen die de toegang tot landgoed 'Lievensberg' markeren, met het herinneringsbord van die locatie (nr. 10 pagina 5).

3. De betekenis van verhalen

Waarom verhalen en beelden behouden?

Jeugdzorginstellingen hebben voor veel mensen in West-Brabant een belangrijke rol in hun leven gespeeld. Oud-bewoners zijn er voor een deel van hun jeugd opgegroeid en vragen zich achteraf af wat dat voor hen heeft betekend. Veel oud-medewerkers hebben er hun vak geleerd en werken nu in wijkteams en elders in de jeugdhulp, veelal in West-Brabant. Andere collega's zijn inmiddels met pensioen. Van hen horen wij dat zij het een goed idee vinden dat er iets van die geschiedenis bewaard blijft. Daarom verdient jeugdzorg een plek in de Westbrabantse geschiedschrijving.

Het project '100 jaar jeugdzorg in West-Brabant' wil oude herinneringen, die herleven bij het zien van beeldbepalende panden in West-Brabant, koppelen aan levende herinneringen van jeugdigen en jeugdzorgwerkers over de betekenis die jeugdzorg in hun leven heeft gehad. Ervaringen van toen zijn bovendien lering voor de jeugdzorg van nu. Ze kunnen helpen om valkuilen te voorkomen.

Meer dan alleen nostalgie

Dit project is meer dan alleen nostalgie over het verleden. Het is de boodschap van de geschiedenis van 100 jaar jeugdzorg in West-Brabant. In die jaren zijn ontelbaar veel kinderen geholpen. Met veel toewijding en compassie van jeugdzorgwerkers. Want was werken in de jeugdzorg in kerkelijke tijden 100 jaar geleden een roeping, in zekere zin is dat nog steeds zo.

In die 100 jaar zijn de opvattingen over jeugdzorg wel flink veranderd.

Jeugdzorg was 100 jaar geleden nog vooral liefdadigheid, geleid vanuit de verschillende kerkgenootschappen in Nederland. Begeleiden van ouders was aan de pastoor of de dominee of anders aan de kinderbescherming en verblijf van kinderen in internaten was heel gewoon. Tegenwoordig is jeugdhulp vooral ambulante hulp vanuit jeugd- of wijkteams, veel meer gericht op het hele gezin.

In vroeger jaren is de hulp soms niet gegaan, zoals we die heden ten dage geboden zouden hebben. Soms liepen en lopen kinderen schade op in de jeugdzorg. Dat is niet goed, maar dat krijgt in publiciteit vaak meer aandacht dan de verhalen van de kinderen die door jeugdzorg weer toekomst kregen.

Want opvoeden in gezinnen ging en gaat niet altijd probleemloos. Zo'n 2% van de kinderen in Nederland heeft zelfs zoveel, vaak complexe problemen, dat zij niet thuis of bij familie kunnen blijven wonen. Langzamerhand worden de kinderen en de jeugdzorgwerkers van de afgelopen jaren ouder en zal hun geschiedenis vergeten worden. Langzamerhand gaan we ook vergeten hoe de jeugdzorg in die jaren is geweest. We willen aan de hand van nieuwe inzichten graag vernieuwen, maar moeten oppassen om niet in oude valkuilen te belanden. Daarom is het belangrijk om de geschiedenis te kennen.

Die geschiedenis is meer dan het bewaren van foto's en krantenknipsels. Die geschiedenis wordt het best uitgebeeld door de verhalen en beelden van de mensen die het meegemaakt hebben, van volwassen geworden kinderen, die terugkeren naar de plek, waar zij verbleven, en van oud-medewerkers, waarvan een flink deel nog steeds hun 'roeping' vindt in de jeugdhulpinstellingen.

Verhalen toegankelijk maken met moderne technieken

Verhalen en beelden bewaren is in de eerste plaats luisteren naar oud-pupillen en oud-medewerkers. Maar: hoe bewaar je ze en hoe maak je ze toegankelijk?

De kern van het projectplan '100 jaar Jeugdzorg in West-Brabant' is om die verhalen en beelden toegankelijk maken met moderne technieken.

² Namelijk Erasmusweg 34 (v/h Bureau Jeugdzorg, Jeugdbescherming en Just, nu Zorgcampus Careflex, nr. 8 pag.5) en Lange Bedde 1 (v/h Tehuis voor studerende en werkende meisjes, crisiscentrum, kinderdagcentrum en nu Vigere jeugdzorg, nr.4 pag.5).
 100 jaar jeugdzorg in West-Brabant, november 2021

- 1) Op locaties met herinneringen aan jeugdzorg komen borden (voorbeeld pagina 7) met vermelding van de historie van die plek en een QR-code, waar men met een smartphone de verhalen van die locatie in een korte podcast kan beluisteren, in 2022 aan te vullen met beeldverhalen. Op pagina 6 de lijst van de vijftien beoogde locaties en toelichting op die keuze.
 - 2) De fase 'oraal erfgoed' krijgt zijn hoogtepunt in een feestelijk moment waarop de verhalen worden gelanceerd. Daarbij wordt gedacht een radio-documentaire 'Ontwikkeling van de jeugdzorg aan de hand van levensverhalen', die aangeboden wordt aan diverse omroepen en te beluisteren is via de websites van o.m. 'Geschiedenis jeugdzorg WB', Verhalis en Erfgoed Jutz.
 - 3) In de fase 'visueel erfgoed' worden beeldverhalen toegevoegd van beeldmateriaal uit beeld archieven en andere bronnen. Verspreiding is via de herinneringsborden, websites en (sociale) media
- In het project worden jongeren betrokken bij het interviewen van personen voor de podcasts (fase 1), en het zoeken van beeldmateriaal uit archieven en het maken van beeldverhalen (fase 2).

4. Podcasts en de herinneringsborden

Opzet podcasts

De podcasts zijn te beluisteren via de QR-code op herinneringsborden bij de 15 locaties. Het zijn korte herinneringen van bewoners of medewerkers, gelinkt aan die plek. De bezoeker van die plek wordt zo even meegenomen in de geschiedenis. Voor de podcasts zoeken we oud-cliënten en oud-medewerkers die op die locatie gewoond of gewerkt hebben. We maken voor deze podcasts dus in het totaal 15 opnames. We monteren de interviews tot een podcast van 3 à 5 minuten. De podcasts en samenvattingen van de interviews worden ook beschikbaar gesteld via de website.

Radiodocumentaire

De interviews worden tevens gebruikt voor een radiodocumentaire over de geschiedenis van de jeugdzorg in West-Brabant: 'Ontwikkeling van de jeugdzorg aan de hand van levensverhalen'. Daarin komen oud-bewoners en oud-medewerkers aan het woord, die ook in de korte potcasts hun verhaal vertellen.

Rode draad

Alle producties volgen dezelfde rode draad. Die rode draad is dat zorg voor jongeren in de knel behalve een beroep ook een roeping is, in de zin van de moderne betekenis 'geroepen tot een maatschappelijke taak'. Jeugdzorgwerker is een vak, waarvoor talent, toewijding en compassie nodig is.

Jongeren in de knel voelen zich vaak weinig waard, want zij mochten er zo vaak niet zijn, om wat voor reden ook. De hulp aan deze jongeren vraagt vakbekwaamheid, maar daar doorheen gaat het er om deze jongeren te laten voelen dat ze er mogen zijn. Dat is altijd zo geweest, zowel honderd jaar geleden als tegenwoordig. En dat zal ook zo zijn in de huidige tijd, waarin velen vervuld zijn van 'innovatie'. Want jeugdzorg draait uiteindelijk niet om structuur, die in de loop der jaren ook verloren blijken te kunnen gaan. De toegewijde jeugdzorgwerkers vinden immers dan wel elders hun bestemming in andere organisaties. Er zal echter geen innovatie zijn zonder de passie van de jeugdzorgwerker.

Dat is wat zichtbaar zal worden in de interviews: oud-bewoners, die precies weten wie de jeugdzorgwerker is geweest, die betekenis heeft gehad. En oud-medewerkers die kunnen vertellen waar het in hun werk echt om ging. Organisaties en structuren veranderen, maar de jongeren zijn veel belangrijker.

Jongeren nemen deel

In het plan zit ook het betrekken van jongeren bij het project.

We denken aan jongeren met affiniteit voor het onderwerp en enige ervaring ter zake. Daarbij krijgen zij ondersteuning van stichting Verhalis. Interviewers gaan eerst op pad om met de te interviewen personen een voorgesprek te doen. Later volgen de eigenlijke opnames voor de podcasts.

Ook bij de beeldverhalen zijn jongeren betrokken bij het zoeken en de editing van beeldmateriaal.

5. Fase 2: Beeldverhalen

Medio 2021 realiseerden de projectpartners zich dat historische beelden voor veel mensen minstens zoveel herinneringen oproepen als orale geschiedenis. Dan gaat het om beeldmateriaal, waaronder films, die locaties en/of de jeugdzorg van weleer laten zien. Dat beeldmateriaal bevindt zich vooral in bestaande landelijke en regionale archieven, maar ook bij projectpartner stichting Erfgoed Juzt. De bedoeling is om op zoek te gaan naar dat beeldmateriaal en het te bewerken tot korte beeldverhalen.

Gezien het medio 2021 bereikte stadium van het project kon dit idee niet meer ingebouwd worden in het orale deel van het project. Bovendien zou het naast elkaar lopen van zowel een oraal historisch project als een visuele versie te veel energie van de organisatoren vragen. Daarom is besloten om te onderzoeken of voor het beeldverhalen een apart deelproject ingericht zou kunnen worden. Dat onderzoek moet in het najaar 2021 gedaan worden. De uitvoering zou dan plaats vinden in de eerste helft van 2022, na de lancering van de podcasts.

6. Projectorganisatie

- Stg. Geschiedenis Jeugdzorg West-Brabant is verantwoordelijk voor het project en de fundraising. Het bestuur bestaat uit W. Willems (o.m. oud-wethouder Breda), J. Hopstaken (archivaris Westbrabants Archief) en C. Dresen (oud-directeur Westbrabantse jeugdzorginstellingen).
- Stichting Verhalis organiseert de interviews van de gekozen personen, coacht deelnemende jongeren en verwerkt interviews tot korte podcasts en tot een radiodocumentaire. Zie ook pagina 5.
- Stichting Erfgoed Juzt en vertegenwoordigers van locaties zoeken oud cliënten en oud-medewerkers voor de te houden interviews. Daarbij wordt gelet op diversiteit van in te brengen verhalen en wat te leren is van positieve en negatieve ervaringen. Zie ook artikel in BNdeStem van 4-4-2021 (pagina 6).
- Projectteam podcasts legt namens de projectpartners contacten voor de uitvoering van de podcasts, zoekt de te interviewen personen, stelt de uiteindelijke output vast en organiseert de PR daarover.
- Projectteam beeldverhalen: zoekt namens de projectpartners via publiciteit in (sociale) media deelnemers voor de uitvoering van dit deelproject, begeleid hen daarbij en stelt de output vast.

7. Bekostiging

Algemene visie op funding van het project

Inkomsten ³

- Bijdrage van partner stichting Erfgoed Juzt.
- Crowdfunding zowel onder vrienden van Erfgoed Juzt als publiek.
- Donaties van jeugdzorginstellingen in West-Brabant
- Subsidie van gemeenten in West-Brabant
- Donaties van Fondsen

Uitgaven

- Erfgoed Juzt is een vrijwilligersorganisatie. Gemaakte onkosten worden wel vergoed.
- Verhalis is een ideële stichting. Wel is sprake van vergoeding van personele inzet voor dit project.
- Onkosten voor benodigde materialen, variërend van de herinneringsborden met de QR-code tot het zoeken van historisch beeldmateriaal en maken en editen van beeldverhalen.
- Onkosten voor PR en website.

Bestuur Stichting 'Geschiedenis Jeugdzorg West-Brabant'

- W. Willems, voorzitter, oud-politicus (wethouder, Statenlid, 2^e Kamer) en v/h actief in jeugdzorg,
- J. Hopstaken, secretaris, archivaris Westbrabants Archief,
- C. Dresen, penningmeester, oud-directeur jeugdzorg.

KvK: nr. 82669732, www.geschiedenisjeugdzorgwb.nl, geschiedenis.jeugdzorg.wb@gmail.com.

Stichting Geschiedenis Jeugdzorg West-Brabant heeft een culturele Anbi erkenning.

³ Bank: NL14 TRIO 0320 3249 23 t.n.v. stichting Geschiedenis jeugdzorg West-Brabant

Vijftien historische locaties jeugdzorg in West-Brabant

BIJLAGE 1

1. Krabbebossen te Rijsbergen

Terrein van 12 hectare met een villa uit begin 20^e eeuw. Daarbij werd in 1933 een tehuis gebouwd voor kleuters met gezondheidsproblemen. Daarna tot 2019 jeugdzorginstelling en multidisciplinair kinderdagverblijf, met nieuwbouw uit 1997. Inmiddels gesloten. Op het terrein is ook een school voor speciaal basisonderwijs.

2. Lievenshove in Oosterhout

Na WO II gestart in Bergen op Zoom als internaat voor kinderen van NSB'ers. In 1963 verhuisd naar Oosterhout. In 2019 gesloten. De beeldbepalende personeelsflat is gesloopt, maar de gebouwen van de leefgroepen zijn er nog. Op het terrein is ook een school voor speciaal VO-onderwijs en het onderdak van Erfgoed Juzt.

3. Laanzicht te Teteringen

In 1946 opgericht door de zusters van Bethanië onder de naam Maria Rabboni. Achter het zusterhuis staan kleinschalige leefgroepen en gezinshuizen. In 1995 werd het onderdeel van De Zuidwester en veranderde de naam in Laanzicht. Sinds 2012 onderdeel van Juzt en vanaf 2020 zijn er behandelgroepen van Sterk Huis gehuisvest.

4. Tehuis voor studerende en werkende meisjes Lange Bedde, Breda

In 1972 opgericht als RK meisjeshuis, waarna al snel het pand aan de Lange Bedde in Breda werd gebouwd. Na de fusie met Lievenshove en Lentehof in 1995 werd het crisiscentrum. Vanaf 2015 in gebruik voor multidisciplinair kinderdagverblijf en pleegzorg. Voor die laatste functie heeft Vigere Jeugdzorg het nog steeds in gebruik.

5. Lentehof Ceresstraat, Breda

In 1966 als gemeentelijke voorziening opgericht kinderkuis en kinderdagverblijf, gelegen op het terrein van de Oranjeboom bierbrouwerij aan de Ceresstraat. Na de fusie in 1995 met Lievenshove en het Meisjeshuis verhuisden het kinderkuis naar de Lange Bedde 1 en het kinderdagverblijf naar stg. Kober.

6. Boddaert dagcentrum schoolgaande jeugd, Breda

In de tachtiger jaren werden overal in Nederland met rijkssubsidie Boddaertcentra opgericht, al eerste serieus alternatief voor internaten. In Breda kwam het terecht in het voormalige weeshuis (uit 1606) tegenover het Casino. Eerst zelfstandig, in 1995 bij de Zuidwester en vanaf 2012 bij Juzt, geïntegreerd met andere daghulp.

7. Landgoed de Klokkenberg te Breda

In 1951-1953 gebouwd als sanatorium. Later verbreed naar hartchirurgie, epilepsie centrum en kinderpsychiatrische centrum de Mark. De kinderpsychiatrie verhuisde in 2011 naar GGZ Breburg aan de Poolseweg in Breda. Rijksmonument Landgoed de Klokkenberg wordt nu verbouwd tot zo'n 120 woningen en ca. 90 appartementen.

8. Erasmusplein, multifunctionele jeugdzorglocatie te Breda

Gebouwd in 2000 voor het toenmalig Bureau Jeugdzorg (ambulante jeugdhulp en jeugdbescherming). Van 2010 tot 2020 thuisbasis van ambulante jeugdhulp van Tender en na een fusie in 2012 van Juzt. Tegenwoordig zorgcampus van Careflex. Eind van de straat het Erasmusplein, waar het jeugdzorgbeeld van J. Rijnen komt.

9. De Driekant te Roosendaal

De fusie van Lievenshove, Lentehof en Meisjeshuis in Breda in 1995 maakte het mogelijk om een 24-uurs voorziening te bouwen in het westelijk deel van de regio. Naast een meisjesgroep was er een gemengde groep en kamertraining. Nu heeft Almata er een crisisgroep/overbruggingsgroep, een FaseHuis en een open groep.

10. Schoolinternaat Edward Poppe te Etten Leur

Schoolinternaten, vaak samen met een seminarie, dateren uit begin vorige eeuw, toen op het platteland weinig scholen waren. In 1951 door de Broeders van Liefde geopend internaat. Na 1968 daalde het leerlingaantal. In 1995 kwam het met 15 kinderen bij De Zuidwester. In 2010 gesloten. Nu in verbouwing tot appartementen.

11. Landhuis Lievenberg te Bergen op Zoom

Na WO II werd het landhuis tot 1963 gebruikt als meisjes-afdeling van het nabij gelegen landhuis Lievenshove (waar de jongens verbleven), wat stond op de plek waar nu het ziekenhuis is. In later jaren werd het een tijd gebruikt als crisiscentrum door eerst stg. Breek en daarna De Zuidwester, die het in 2010 verliet.

12. Volksabdij en Almata Ossendrecht

In 1935 opgericht als project voor werkeloze jongeren uit de omgeving. In WO II opvang voor ondervoede kinderen, onderduikers etc. Na de bevrijding internaat met ambachtsschool. Vanaf 1990 internaat voor jongeren in justitieel kader. Vanaf 2010 als 'Almata JeugdzorgPlus' 24 uren hoog complexe zorg tbv jongeren/gezinnen.

13. Schoolinternaat Saint Louis in Oudenbosch

Gesticht in 1840 met gratis les aan enkele kinderen en uitgegroeid tot instituut met bijna 800 leerlingen. Dit verminderde later door beter onderwijs in Nederland. Vanaf 1980 tot 2005 een meisjes- en jongensinternaat voor o.m. kinderen van schippers en kermisexploitanten. Nu in ontwikkeling als cultureel erfgoed en appartementen.

15. Pensioonaat St. Anna in Oudenbosch

Geopend in 1837 door de zusters Franciscanessen uit Roosendaal als dagschool voor meisjes en een weeshuis voor arme kinderen. Het huidige gebouw dateert van 1937. Vanaf ca. 1980 tot 1993 richtte St. Anna zich vooral op schipperskinderen (ook jongens). Daarna gemeentetehuis. Nu in ontwikkeling als cultureel erfgoed en wonen.

15. Broeders van Huijbergen

In het voormalige klooster van de Wilhelmiëten opende Mgr. van Hooijdonk in 1847 een weeshuis dat door de Broeders van Huijbergen werd uitgebreid tot het schoolinternaat Ste. Marie, en later ook schippers en kermiskinderen ontving. Na sluiting in 1980 werd het complex deels herontwikkeld voor woningen en appartementen.

Over Verhalis

BIJLAGE 2

Binnen Stichting Verhalis (www.verhalis.nl) werken filmmakers, tentoonstellingsmakers en gamedesigners aan verschillende erfgoedprojecten. Verhalis vertelt de geschiedenis a.d.h.v. persoonlijke levensverhalen. Verhalis initieert en participeert in erfgoedprojecten en zoekt steeds een passende vorm. Dat kan zijn een film, een game, een podcast of een landart project. Verhalis zoekt daarin brede samenwerking met de media, de wetenschap en het publiek. Zo maakte Verhalis een Alternate Reality Game over de 80-jarige oorlog in Breda, een spel dat gedurende zes weken zowel via social media, Omroep Brabant, en 'in real life' gespeeld werd in musea en in de straten van Breda.

Verhalis stond aan de wieg van het erfgoedproject 'geluk op 13', waarin Tilburg University, Omroep Brabant, Brabants Dagblad en ROC-school voor welzijn samenwerkten aan een fotoproject over geluk van mensen die op huisnummer 13 wonen. Verhalis maakte ook de bijbehorende televisieserie.

Tussen 2015 en 2018 realiseerde Verhalis het Landartproject 'de dodendraad leeft' (zie hiernaast een van de borden van dit project met de via de QR code te beluisteren podcast).

Verhalis maakte ook de filmserie 'kloosterverhalen'. Dit is een serie korte films over persoonlijke herinneringen van kloosters. Deze serie (meer dan 40 films) breidt nog steeds uit. De films geven een inkijk in het snel verdwijnende kloosterleven en worden vertoond op tv, in filmtheaters en musea.

Over Erfgoed Jutz

Stichting Erfgoed Jutz (www.erfgoedjutz.nl) bewaart historisch materiaal afkomstig van Jutz en haar rechtsvoorgangers uit de afgelopen 100 jaar. Erfgoed Jutz stelt dat ook ten toon op haar locatie in Oosterhout of in gast-exposities, zoals in 2021 in museum de Weeghreyse⁴ (www.deweeghreyse.nl) of in komende jaren op enkele van de 15 projectlocaties.

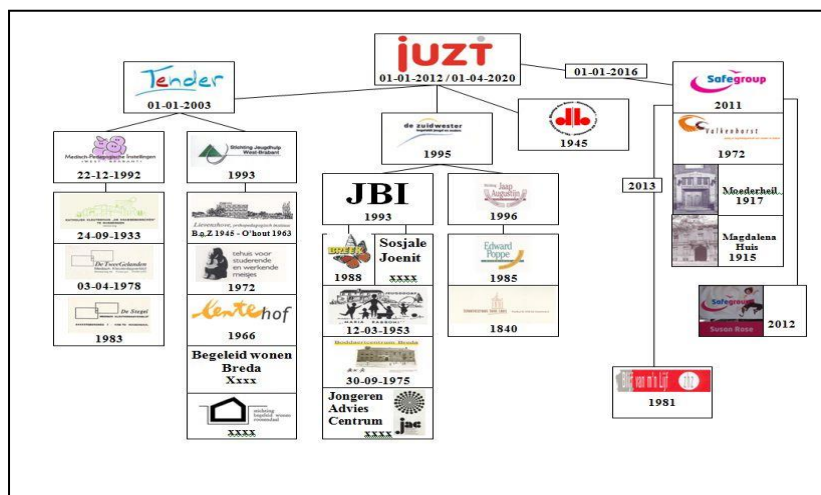
Naast bewaren van erfgoed helpt Erfgoed Jutz ook oud-cliënten, die hun herinnering aan vroegere hulp willen ophalen. Het historisch materiaal helpt hen daarbij, maar Erfgoed Jutz heeft geen persoonsdossiers.

Jutz en de rechtsvoorgangers hebben voor veel mensen een belangrijke rol in hun leven gespeeld. Oud-bewoners

Prinses Beatrix bezoekt de Krabbebossen

zijn er voor een deel van hun jeugd opgegroeid en vragen zich achteraf af wat dat voor hen heeft betekend. Veel oud-medewerkers hebben er hun vak geleerd en werken nu in wijkteams of elders in de jeugdhulp, veelal in West-Brabant, of zijn met pensioen. Ervaringen van toen kunnen lering zijn voor de jeugdzorg van nu.

⁴ In BNdeStem van 4-4-2021: <https://www.bndestem.nl/breda/krabbebossen-van-bleekneusjes-uit-de-jaren-dertig-tot-wijsneusjes-van-later~a4169fb53/>